

4

Sota ja pula-aika jättivät
pitkät jäljet

8

Mikko Vaismaa
leikkii lavalla

8

Millaista maailmaa
luomme puheillamme?

Nurmijärven Seurakuntaviesti

9 | 16.9.2026

Tangokuningatar
ja Vivamon johtaja
Elina Vettenranta:

”Kaipaen enemmän puhetta
Jumalan rakkaudesta”

PÄÄKIRJOITUS

TIMO HORMIO ▼ PÄÄTOIMITTAJA

Pyhä maa ja suuret tunteet

HARVA KESKUSTELUNAIHE aiheuttaa niin paljon ristiriitoja ja intohimoja kuin palestiinalaisten ja israelilaisten välinen verinen kamppailu oikeudesta omaan maahan. Viileät suomalaisetkin kuumenevat ihan kuin väkivalta koskettaisi heitä henkilökohtaisesti.

Jokainen saa luoda omat mielipiteensä ja puolustaa niitä julkisesti. Onhan osa sivistystä ja hyvää elämää, että ihminen pohtii asioita ja muodostaa niistä käsityksensä. Kukin voi halutessaan myös antaa tukensa konfliktin sille osapuolelle, jonka katsoo olevan oikeassa.

SOSIAALINEN MEDIA tarjoaa erimielisyydelle hedelmällisen alustan. Siellä on hyvä kauhistella Israelin armeijan tai Hamasin terroristien tekemiä julmuuksia. Tuomittuaan väkivallan kelpo somevaikuttaja alkaa haukkua toista mieltä olevia keskustelijoita esimerkiksi tyhmyydestä, kommunismista, fasismista ja jumalattomuudesta aivan kuin nämä olisivat vastuussa Lähi-idässä vuotavasta verestä.

Haukkujaisten jälkeen voi tuntea tehneensä osuutensa taistelussa. Paitsi että suurista tunteista ja kovista sanoista huolimatta mikään ei muuttunut. Varsinkaan palestiinalaisalueilla ei tapahtunut yhtään mitään. Mutta ei keskusteluun osallistujienkaan kesken tapahtunut muutoksia.

Kaikki pysyivät somettamisen jälkeen omassa kuplassaan muuttamatta käsityksiään. En voi olla ajattelematta, että jos ihmisellä on aito vakaumus, hänessä pitäisi herätä halu toimia tavoitteiden saavuttamiseksi, ei huutaa somekanavissa. Tätä voi verrata kristityn uskoon: jos usko ei johda toimintaan, se on vain pään sisäistä hyrinää.

Luterilainen kirkko saa säännönmukaisesti moitteita siitä, että se siunaa Israelin väkivaltaista sotapolitiikkaa. Sanotaan nyt ihan suoraan: eipä muuten siunaa, ei Israelin valtiota, ei sen nykyistä hallitusta, saati julmuuksia.

Väärinymmärrys johtuu yhtäältä joidenkin Israel-fanien toimista, toisaalta kirkon vaikeaselkoisesta teologiasta. Oleellista on ymmärtää, että Israelilla on symbolinen merkitys. Raamatun puhe valitusta kansasta on nähtävä Jeesuksen opetuksen kautta. Hänen seuraajansa ovat uusi Israel, jonka ohjenuora on rakkaus. Tähän ei pidä sotkea modernia valtapolitiikkaa.

PYHÄSTÄ MAASTA on kirjoitettu lukematon määrä hyviä ja huonoja kirjoja. Hyvistä kirjoista kannattaa mainita **Simon Sebag Montefiore**n mainio opus *Jerusalem: Kaupungin elämäkerta*. Jos haluaa perehtyä siihen, miksi tuo räjähdysherkkä alue on se, mikä on, pitää lukea kirjoja eikä pörrätä somessa. ◀

Tangojen kaihomieli on sukua hengelliselle musiikille

Elina Vettenranta johtaa Vivamon kurssikeskusta, keikkailee laulajana ja juhlii 20 vuottaan tangokuningattarena. Syyskuussa hän vierailee Amandan aamukahveilla Klaukkalan kirkossa.

TEKSTI: SAILA KESKIAHO ▼ KUVA: JANI LAUKKANEN

Heinäkuinen ilta 20 vuotta sitten muutti **Elina Vettenrannan** elämän kertaheitolla. Hänet kruunattiin tangokuningattareksi Seinäjoen tangomarkkinoilla. Nyt, 20 vuotta myöhemmin, hän johtaa Lohjalla sijaitsevaa Kansan Raamattuseuran loma- ja kurssikeskus Vivamo.

”Vivamosta sanotaan, että se on ohut paikka, jossa rukouksen henki on läsnä. Tulevaisuudessa Vivamo voisi olla Valamon luostarin kaltainen hengellisen uudistumisen paikka”, Vettenranta ajattelee.

”Toivon, että sinne voisi tulla rohkeasti, vaikka ei olisi oikein mitään kokemusta uskosta. Siellä voisi saada maistiaisen jostakin.”

Mutta miten Elina Vettenranta päätyi ensin tangomaailman huipulle ja sitten Vivamon johtajaksi?

Tunteiden palo tuli lähelle

Lapsuudenperhe oli musikaalinen: kaikki soittivat jotain, ja Elina Vettenrannan soittimeksi valikoitui huilu. Vanhemmat toimivat Kansan Raamattuseurassa näkyvällä paikalla ja sen myötä Vettenranta esiintyi paljon perheensä kanssa.

Kotona soi klassinen ja hengellinen musiikki. Kosketus kevyempään musiikkiin syntyi vaivihkaa.

”Meillä oli Somerniemellä kesäpaikka, jonne kokoonnuttiin koko suvun voimin. Aivan sen lähellä oli Ämyrin tanssilava. Mökille kantautui musiikkia, kun yhtyeet harjoittelivat ja soittivat.”

Laulutunneilla Elina Vettenranta rohkaistui kokeilemaan, miten oma ääni kantaa. Hän oppi klassisen laulun tekniikan, mutta esiintymisiä tunnit eivät poikineet. Samaan aikaan elämässä tapahtui paljon: opiskelu vaatesuunnittelijaksi ja perheen perustaminen vetivät toiseen suuntaan.

Kun Vettenranta palasi laulutuntien

pariin, opettaja esitti hämmentävän kysymyksen: oletko koskaan ajatellut Tango-markkinoita?

”Ensiksi vastasin, että en todellakaan! Aloimme kuitenkin treenata tangoja ja hurahdin niihin aivan. Avioliittoni oli vaikea. Olin aika yksinäinen ja koin olevani vankilassa. Tangojen laulaminen oli ulospääsy, itkin ja lauloin. Kaihomieli ja tunteiden palo tulivat lähelle. Se oli jollain lailla tuttua myös hengellisestä musiikista.”

Unelma tangokuningattaruudesta vaati aikaa ja määrätietoista työtä. Vettenranta kuunteli **Olavi Virran** ja **Eino Grönin** kaltaisia tangon mestareita, äänitti omaa lauluaan ja hioi tekniikkaansa. Hän opetteli valmiiksi laulusettejä tulevia keikkoja varten, kuntoili ja sai mentaali- valmennusta.

”Urheilija pyrkii näkemään itsensä maalissa. Minä näin jo itseni tangokuningattarena.”

Kesällä 2006 hän kitki kukkapenkitkin kuntoon. Ja samana kesänä hänen päähänsä laskettiin tangokuningattaren kruunu.

Laulu vei jännittävään ja raadolliseen maailmaan

Elämänmuutos oli salamannopea: haastattelurumba alkoi välittömästi ja Elina Vettenrannan keikkakalenteri täyttyi vuodeksi eteenpäin.

”Se oli todella jännittävää, vaikka olinkin hankkinut esiintymiskokemusta kailenlaisista kissanristiäisistä.”

Vettenranta hyppäsi uuteen maailmaan täysillä mukaan.

”Olet kaiken keskipisteenä, kaikki ovat kiinnostuneita siitä, mitä teet. Ihmiset jonottavat nimmareita. Koko ajan täytyy olla valmiina ja näyttää hyvältä”, hän kuvailee elämää voiton jälkeen.

Samaan aikaan pitkät keikkamatkat etelästä pohjoiseen ja takaisin rasittivat. Bändin bussi sai ajaa tuhansia ja taas tuhansia kilometrejä.

Nurmijärven seurakuntaviesti

Julkaisija: Nurmijärven seurakunta
Päätoimittaja: Timo Hormio. Toimitussihteeri: Saira Kesiahho.
Toimituksen sähköposti: nurmijarven.seurakunta@evl.fi
Jakelu: Kaikkiin nurmijärveläisiin talouksiin, n. 18 000 kpl
Seuraava lehti ilmestyy 14.10.2026
Ulkoasu: Timo Saarinen / www.pelagus.fi. Paino: Punamusta
ISSN 1457-795X (painettu), ISSN 2736-9110 (verkkojulkaisu)

NURMIJÄRVEN SEURAKUNTA

SUOMEN EV.LUT. KIRKKO

Seurakuntatoimisto:

Nurmijärven seurakuntakeskus, Kirstaantie 5–7, ma–pe klo 9–12. Puhelin 09 8789 9670. nurmijarven.seurakuntatoimisto@evl.fi

Hautaustoimi:

Kirstaantie 5–7, ma–pe klo 9–12. Puhelin 044 422 0503, hautaustoimi.nurmijarvi@evl.fi

Virkatodistustilaukset ja avioliiton esteiden tutkinta:

Vantaan aluekeskusrekisteri, ma–pe klo 9–12. Puhelin 09 830 6345. www.vantaanseurakunnat.fi/info-ja-asiointi

Työntekijöiden yhteystiedot:

www.nurmijarvenseurakunta.fi/yhteystiedot

Facebook: [nurmijarvenseurakunta](https://www.facebook.com/nurmijarvenseurakunta)
Instagram: [@nurmijarvensrk](https://www.instagram.com/nurmijarvensrk)

Elina Vettenranta kertoo laulutilaisuuksissa elämänsä kipupisteistä. ”Kun tuon esiin omia haavojani, se auttaa kohtaamaan toisia ihmisiä”, hän ajattelee.

”Keikkaileva muusikko elää eri rytmissä kuin ympäröivä yhteiskunta ja oma perhe. Hän on illat ja viikonloput töissä, kun muut lepäävät. Kotiin pääsee vasta pikkutunneilla.”

Myös alkoholinkäyttö lisääntyi ja julkisuuden nurjat puolet tulivat tutuiksi.

”Minustakin oli pari ikävää otsikkoa. Niihin voi kuitenkin vaikuttaa sillä, miten käyttäytyy. Siinä maailmassa on raadollinen puoli, johon voi langeta. Se voi tapahtua aivan huomaamatta. Pitää miettiä, kuinka paljon altistuu sille ja kuinka voi pitää omista arvoistaan kiinni.”

Pian elämä musiikintäyteisessä julkisuudessa alkoi tuntua henkisesti ja hengellisesti köyhdyttävältä.

”En saanutkaan sieltä vastauksia riittämättömyyden ja yksinäisyyden tunteiksi.”

Lopulta Vettenranta sairastui keski-ikäiseen masennukseen. Avioliittokin oli hatarissa kantimissa. Vähitellen keikat tanssilavoilla, yökerhoissa ja laivoilla jäivät. Uusia tilaisuuksia laulaa löytyi muun muassa seurakunnista.

”En halua tuomita sitä maailmaa ja sanoa, että kevyt musiikki on syntiä. Ohjelmistooni kuuluu yhä esimerkiksi *Niin paljon kuuluu rakkauteen* ja *Muista minua*. Ne ovat aivan ihania lauluja, nautin edelleen niiden laulamisesta.”

Laulamisen ohella Elina Vettenranta opiskeli sosionomiksi. Yhden ja saman kevään aikana hän valmisti opintojen lopputyötä, aloitti uudet työt, lauloi 23 keikkaa ja päätyi avioeroon.

Nurkan takana odotti kuitenkin jo uusi, ihmeellinen käänne. Vettenranta tapasi yllättäen miehen, jonka kanssa oli soittanut yhdessä nuoriso-orkesterissa. Yhteisiä vuosia on takana jo kymmenen.

”Joka päivä kiitämme Jumalaa siitä, että tällainen onni on tullut meidän osaksemme.”

Poteroihin meneminen surettaa

Maahanmuuttajatyö kemiläisessä setlementissä työllisti Elina Vettenrantaa, kun hän huomasi, että Vivamo etsii uutta johtajaa.

”Olin aiemmin sanonut Jumalalle, että haluaisin tehdä yhteisöllistä, hengellistä työtä, johon kuuluisi myös jollain lailla musiikki. Mutta mitä se voisi olla, kun en ole pappi enkä diakoni? Tämä oli kuin räätälöity minulle.”

Vettenranta aloitti Vivamon johtajana vuonna 2024.

”Se tuntui kotiinpaluulta. Kansan Raamattuseura on ollut minun kasvu-alustani.”

Työhön kuuluu paljon kohtaamisia eri ikäisten ihmisten kanssa, hyvän työ-

”
Kutsumukseni on mahdollistaa Jumalan rakkauden kokeminen ihanassa ympäristössä.

ilmapiiriin luomista ja vapaaehtoisten tukemista.

”Ajattelen, että kutsumukseni on mahdollistaa Jumalan rakkauden kokeminen ihanassa ympäristössä. Oman kutsumuksen löytäminen on tärkeä asia, mutta sen ei tarvitse olla mitään isoa ja ihmeellistä. Meillä Vivamossa on vapaaehtoisia, joiden kutsumus on hoitaa omenapuita”, Vettenranta sanoo.

Hän kuvailee Kansan Raamattuseuran hengellisyyttä kutsuvaksi ja avoimeksi. Siksikin se tuntuu kotoisalta.

”Minua surettaa poteroihin meneminen, se, että tehdään isoja ongelmia opillisista kysymyksistä ja ollaan vain omissa porukoissa”, Vettenranta toteaa.

”En halua lyödä ketään Raamatulla päähän tai korostaa sitä, mikä on syntiä ja mikä ei. Kaipaen enemmän puhetta armosta ja Jumalan rakkaudesta Jeesuksen ristintyössä. Kansan Raamattuseuran tehtävä on kertoa Jeesuksesta, that’s it.” ◀

Elina Vettenranta vierailee Amandan aamukahveilla lauantaina 19.9. klo 10 Klaukkalan kirkossa, Ylitilantie 6. Vettenrannan aiheena on Minun tarinani – Jumalan johdatuksessa. Esityksessä vuorottelevat puhe ja laulu. Vettenrantaa säestää pianisti Matteus Mykkänen. Samalla juhlitaan Amandan aamukahvien 10-vuotisjuhlia.

Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä.

Jobin kirjasta

Rukous

Minussa on pimeyttä, mutta sinun kanssasi olen täynnä valoa. Sinun tiesi käyvät yli ymmärrykseni, mutta sinä tunnet minun tieni.

DIETRICH BONHOEFFER

Nurmijärven kirkon saavutettavuus paranee

Nurmijärven kirkkoon tehdään lokakuussa korjauksia saavutettavuuden parantamiseksi. Pohjoisovella, kirkon eteisessä oleva luiska on tällä hetkellä liian jyrkkä ja vaikeakulkui- nen pyörätuolin käyttäjälle. Luiskan sijaan eteiseen tulee hissi, jolla voi nousta eteisen alaosaan kirkkosaliin.

Remontin aikana kirkossa järjestetään normaalisti jumalanpalveluksia, toimituksia ja tilaisuuksia. Remontin aikana pyörätuolin ja rollaattorin käyttäjät eivät pääse kulkemaan pohjoisovesta. Kirkon saavutettavuus siis heikkenee remontin ajaksi, mutta sen jälkeen kirkkoon pääsee aiempaa helpommin sisään myös pyörätuolilla.

Saavutettavuuden paranemiseen vaikuttaa myös se, että kirkossa uusittiin äänentoisto tänä kesänä. Nyt kaikkialla kirkossa kuulee hyvin riippumatta siitä, millä paikalla istuu.

Saavutettavuuteen on Nurmijärven kirkossa panostettu muutenkin. Induktiosilmukka auttaa heitä, jotka käyttävät kuulolaitetta. Pohjoisoven vieressä on myös pistekirjoitettuja virsikirjoja näkövammaisille ihmisille.

Kristittyjen yhteistä rukous- ja ylistyspäivää vietettiin Klaukkalassa

Klaukkalan kirkossa vietettiin kristittyjen yhteistä rukous- ja ylistyspäivää lauantaina 15.8. Nurmijärven alueella toimivat kristilliset seurakunnat ja järjestöt kokoontuivat rukoilemaan yhteisten asioiden puolesta yhdessä seurakuntalaisten kanssa.

Idea rukouspäivästä lähti liikkeelle Nurmijärven helluntaiseurakunnasta, mutta monet toimijat hyppäsivät heti mukaan käytännön järjestelyihin.

Tilaisuudessa rukoiltiin yleisesti eri ikäisten ihmisten puolesta Nurmijärvellä ja Suomessa, turvallisuuden puolesta, eri syistä kärsivien ihmisten puolesta eri puolilla maailmaa ja sotien lopettamisen puolesta. Aiheena oli myös kristittyjen yhteys Nurmijärvellä. Päivän aikana oli mahdollisuus saada henkilökohtaista rukousta omien asioiden puolesta.

Tilaisuuden järjestäjinä ja osallistujina olivat Nurmijärven helluntaiseurakunta, Helsingin ortodoksinen seurakunta, Hyvinkään Vapaaseurakunta, Apostolinen seurakunta ja Nurmijärven luterilainen seurakunta. Paikkakunnalla toimivista kristillisistä yhdistyksistä rukoilemassa ja järjestelyissä mukana olivat Nurmijärven Nuorten Kristillinen yhdistys, Marttyyrien ääni, Kuninkaan Tyttaret sekä rukousklinikka Healing Rooms.

RIITTA LOHILAHTI

Pula-aika jätti kotirintamaan ankean jäljen

Mikään ei ollut ennallaan sodan jälkeen, sanoo kirjailija Raila Korsisaari. Hän ammentaa aineksia kirjoihinsa Nurmijärven historiasta.

TEKSTI: SAILA KESKIAHO

Lokakuussa 1939 monen nurmijärveläisen maatilalla elämä muuttui radikaalisti. Kaikki alle 40-vuotiaat reserviläiset kutsuttiin ylimääräisiin harjoituksiin Karjalan kannakselle. Siitä hetkestä alkoi kotirintaman arki, sanoo kirjailija **Raila Korsisaari**.

Naiset joutuivat ottamaan kertarysäyksellä vastuun kaikista maatilasta töistä.

”Työt oli hyvin tiukasti sukupuolitettu, eikä rajojen yli menty. Miehet eivät missään nimessä lypsäneet. Toisaalta saattoi olla, että nainen ei ollut koskaan käynyt tallissa. Taloissa ajateltiin, että oli jo häpeä, jos joutui tekemään toisen sukupuolen töitä”, Korsisaari kuvailee suurta murrosta.

”Isäntä oli työnjohtaja, joka huolehti, että peltotyöt tulevat tehdyksi ajallaan. Jos esimerkiksi kylvöt myöhästyivät, siitä saattoi seurata katastrofi.”

Kun naiset ottivat miesten hommat hoitaakseen, työtaakka kasvoi valtavaksi.

”Työtä oli koko ajan, kellon ympäri. Ja naiset olivat usein hedelmällisessä iässä jatkuvasti joko raskaana tai lapsivuoteessa”, Korsisaari toteaa.

Pula-aika ruokki salakauppaa ja mielikuvitusta

Kirjailijantyössä Raila Korsisaari käyttää lukemattomia lähteitä: muun muassa sukulaisten ja kyläläisten haastattelut, Niskavuori-elokuvat, isoisän maatalouskalenterit, vanhat romaanit, kirjeet ja valokuvat tuovat ajan hengen ja historian käänteet lähelle.

Monissa haastatteluissa toistuivat kokemukset säännöstelystä ja ainaisesta pulasta. Kansanhuoltoministeriö pyrki pitämään huolta siitä, että kaikille riittäisi elintarvikkeita. Vaikka tarkoitus oli hyvä, arjen tasolla kokemus oli toinen.

”Kansanhuolto oli melkein kirosana. 1950-luvulle asti oli hyvin tarkkaa säännöstelyä. Aluksi säännösteltiin vain kahvia ja sokeria, mutta lopulta melkein kaikki oli säännöstelyn piirissä”, Raila Korsisaari sanoo.

Maatilojen piti luovuttaa viljaa ja karjaa yhteiseksi hyväksi.

”Maatiloilla luovutusvelvollisuus koettiin raskaana. Välillä yritettiin jopa piilottaa eläimiä.”

Sota-aikana ja sen jälkeen salakauppa eli hehkun vuosia. Musta pörssi kannatti niin hyvin, että kiinni jääneet maksoivat sakot tyyneesti ja jatkoivat kukoistavaa bisnestään.

Pula-aikana kehiteltiin mitä mielikuvituksellisimpia korvaavia tuotteita. Tarpeellisia tuotteita pyrittiin myös viljelemään itse.

Elämää iltahämärissä

Sodan myötä ihmisten mieleen tuli uusi perspektiivi: kaikkea piti ajatella pommikoneen lentäjän näkökulmasta, Raila Korsisaari sanoo. Niinpä esimerkiksi Rajamäen kirkko ja Myllykosken sähkölaitos naamioitiin kuusennäreillä, jotta ne ylhäältä katsottuna vaikuttaisivat pelkältä metsältä.

Elämä siirtyi monilta osin iltapainotteiseksi.

”Kylä halvaantui päiväsaikaan. Esimerkiksi papin kanslia oli auki vain iltahämärillä”, Korsisaari kertoo.

”Katuvaloja ei ollut, joten jos halusi hoitaa omia asioitaan, piti liikkua pimeässä.”

Pimeyttä syvensivät entisestään kotien ikkunoiden pimennysverhot, joiden oli tarkoitus suojata siviilira-kennuksia pommituksilta.

Peltotyöt oli kuitenkin pakko hoitaa, vaikka Tampereetta kohti lentävien pommikoneiden uhka leijuikin kylän yllä. Kaikkein vaikeimmilta pommituksilta Nurmijärvi kuitenkin säästy.

Nainen seisoo sotilaspukuisen miehen vieressä heinäpellon laidalla. Kuva on otettu 1940-luvulla.

KUVA: MINNE METSO, NURMIJÄRVEN MUSEON KUVA-ARKISTO

KUVA: TIMO HORMIO

"Vain harvalta olen kuullut mukavia lapsuusmuistoja", kirjailija Raila Korsisaari kertoo sota-ajan lasten haastatteluista.

Karjalaiset muokkasivat maisemaa

Karjalainen siirtoväki muokkasi omalta osaltaan Nurmijärven seutua. Nurmijärvelle saapui evakkoja etenkin eteläisemmästä Karjalasta, Viipurin seudulta. Törmäyksiltä uusien tulijoiden kanssa ei välttytty.

"Karjalaiset olivat vilkkaampia, halusivat usein toisiaan ja sinuttelivat. Täällä ei todellakaan sinuteltu, vaan teititeltiin. Jos joku kovasti sinutteli tai kosketteli toisia, täällä ajateltiin, että onkohan sillä kaikki kotona. Sitä pidettiin röyhkeänä", Raila Korsisaari kuvailee.

"Suhtautuminen evakoihin vaihteli talosta toiseen. Joissakin taloissa oli hyvä olla, toisissa taloissa saatettiin antaa ruokaa laskiämpäristä. Niin se on, että kukin luontonsa mukaan."

Joskus tarvittiin poliisia, jotta evakot pääsivät taloon perille.

Työ, ankeus ja niukkuus värjivät lapsuutta

Lapsiin sota ja aika sen jälkeen vaikuttivat erityisen voimakkaasti. Joistakin lapsista sota saattoi tuntua jopa jännittävältä seikkailulta.

"Sota saattoi tarkoittaa helpompia aikoja, kun ankara isä oli poissa eikä äiti kurittanut kaikista virheistä. Ruokapöydässäkin sai jopa puhua", Raila Korsisaari sanoo.

Korsisaaren haastattelemat ikäihmiset miettivät, miksi isä oli aina niin vihainen ja kireä tai miksi isä joi niin paljon.

"Kun miehet palasivat kotiin rintamalta, he olivat nykypäivän termein traumatisoituneita. Kaikki olivat kokeneet kovia, eikä sodasta puhuttu vaimon tai lasten kanssa."

Lapsuus oli myös hyvin työntäyteistä. Maatilan lapset otettiin mukaan töihin heti kun he vain jotain pystyivät tekemään.

"Eräs haastateltava kertoi, että hän vietti hiihtolomansa perunakellarissa perunoita lajitellen. Kasvimaiden loputon kitkeminen ja lehmien hoitaminen ovat yleisiä lapsuusmuistoja."

Lasten elämää värjivät kodin henkisesti ankea ilmapääpiiri ja kaiken niukkuus. Kun he pääsivät elämään omaa elämäänsä, he etsivät iloa ja halusivat elää eri tavalla kuin vanhempansa.

Sinnittely ja sitkeys ihmetyttävät

Raila Korsisaaren keräämät muistot ja isovanhempien kirjeet paljastavat, että niin kotirintamalla kuin sodan melskeessäkin yritettiin pinnistellä ja sinnitellä. Ikävät kokemukset siloteltiin kepeiden sanojen alle.

"Rintamamiesten mieliala täytyi pitää korkealla. Isoäiti kyllä tunnusti isoisälle, että oli vähän vaikeaa, kun navetan vesijohto meni tukkoon", Korsisaari kertoo.

Moni sai voimaa omasta yksityisestä uskosta. Seurakunnan roolina oli antaa henkistä tukea, pitää hartaustilaisuuksia ja järjestää sankarihautajaisia.

Useissa kodeissa huokaistiin, kun pappi kulki talon ohi ja kääntyi vasta seuraavaan pihaan, hän kun olisi tuonut kotiin tiedon perheenjäsenen kaatumisesta rintamalla. Materiaalista apua organisoivat paikallinen Lotta Svärd -yhdistys.

Sota-ajan ihmisten sitkeys ihmetyttää Raila Korsisaarta.

"Nykyihminen ajattelee, että hänellä on oikeus onneen. Ei ennen vanhaan ajateltu sillä tavalla. Silloin oli tärkeää olla kunniallinen yhteisön jäsen. Köyhä ja vaatimatonkin ihminen saattoi elää pää pystyssä, kun hoiti oman hommansa kunnolla. Ja toisaalta ihmisen piti jaksaa kaikki, mitä elämä eteen heitti."

Mikään ei ollut ennallaan sodan jälkeen, Korsisaari summaa.

"Kukaan ei selvinnyt siitä ilman henkisiä ja fyysisiä jälkiä." ◀

Raila Korsisaari kertoo pula-ajan historiasta maanantaina 21.9. klo 18 Nurmijärven pääkirjastossa, Punamullantie 1.

KOLUMNI

PEKKA TUKEYA
hallintopäällikkö

Äänestä tulevaisuutta

OLETKO KOSKAAN pysähtynyt miettimään, mihin äänestämällä voi oikeasti vaikuttaa? Äänestäminen ei ole vain numeron piirtämistä äänestyslippuun, vaan mahdollisuus vaikuttaa siihen, millaiset ihmiset tekevät päätöksiä yhteisömme tulevaisuudesta. Seurakuntavaaleissa vaikuttaa siihen, millainen Nurmijärven seurakunta on tänään ja millaiseksi se rakentuu tulevina vuosina.

Nurmijärven seurakunnassa ihmisten kohtaaminen, yhteisöllisyys, osallisuus ja toivon välittäminen ovat aivan keskeisiä asioita. Seurakunta haluaa olla läsnä ihmisten arjessa, kuunnella seurakuntalaisia ja rakentaa toimintaa yhdessä heidän kanssaan. Seurakuntavaalit ovat yksi tärkeimmistä tavoista toteuttaa tätä osallisuutta. Äänestämällä voit vaikuttaa siihen, millaisia painotuksia seurakunnan toiminnassa tehdään ja miten seurakunta vastaa muuttuvan yhteiskunnan tarpeisiin.

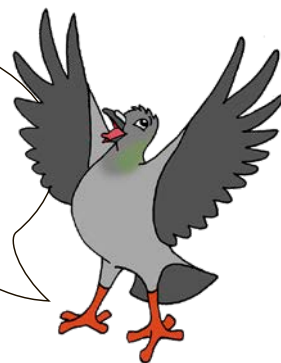
NURMIJÄRVEN SEURAKUNTA on merkittävä osa paikkakunnan elämää. Sen toiminta näkyy lasten ja nuorten kasvatuksessa, perheiden tukemisessa, diakoniatyössä, jumalanpalveluksissa, musiikkitoiminnassa sekä vapaaehtoistyössä. Seurakunnan luottamushenkilöt päättävät näiden toimintojen suuntaviivoista, taloudesta ja kehittämisestä. He ovat mukana varmistamassa, että seurakunta kykenee toteuttamaan tehtävänsä myös tulevaisuudessa.

ÄÄNESTÄMINEN on konkreettinen teko yhteisen hyvän puolesta. Se kertoo halusta olla mukana rakentamassa seurakuntaa, joka kuuntelee, uudistuu ja palvelee. Jokainen ääni on arvokas, ja jokainen äänestäjä on osaltaan rakentamassa Nurmijärven seurakunnan tulevaisuutta.

Seurakuntavaalien ehdokaslista julkaistaan lokakuun lopulla ja äänioikeutetuille lähetetään vaalikirje. Tutustu myös nykyisiin valtuustoryhmiin seurakunnan verkkosivujen Seurakuntavaalit-osiossa.

Seurakunnan tulevaisuus tehdään yhdessä, ääni kerrallaan. ◀

Käytä ääntäsi marraskuun seurakuntavaaleissa!

Klaus Härön uutuus-elokuva Kino Juhassa

Hetki ennen valoa on ohjaaja **Klaus Härön** uunituore elokuva. Se kertoo kahden naisen, sairaanhoitajan ja tehohoidossa olevan vauvan äidin, kohtaamisesta keskellä hoitoalan kriisiä.

Tule nauttimaan syksyisestä elokuvahetkestä Kino Juhaan maanantaina 28.9. klo 13.30! Osta liput elokuvateatterin ovelta. Liput maksavat 10 euroa.

Jos tarvitset esteettömän sisäänkäsyn, ole etukäteen yhteydessä Kino Juhaan. Paikalle kannattaa saapua hyvissä ajoin. Seurakunta järjestää elokuvaillan yhdessä paikallisten yhdistysten kanssa.

Hetki ennen valoa -elokuva ma 28.9.
klo 13.30 Kino Juhassa, Keskustie 7.

Elokuvamusiikin tähtipölyä

Klaukkalan kirkko täyttyy elokuvien sävelistä sunnuntaina 27.9. klo 16. Urkuri **Irina Lampén** johdattaa kuulijat musiikilliselle matkalle, jossa urkujen monipuolisuus ja elokuvamusiikin tunnelmat pääsevät loistamaan.

Konsertissa kuullaan **Hans Zimmerin**, **John Williamsin** ja **Yann Tiersenin** säveltämää musiikkia elokuvista *Pirates of the Caribbean*, *Interstellar*, *Da Vinci -koodi*, *Star Wars* ja *Amélie*.

Tule kokemaan, kuinka urut herättävät elokuvien maailmat eloon!

Elokuvamusiikkia-konsertti su 27.9.
klo 16 Klaukkalan kirkossa, Ylitolantie 6.

Iloa luonnosta ja syksyn sadosta

Klaukkalan kirkko täyttyy ilosta ja kiitoksesta sunnuntaina 27.9. Ensin vietetään Sadonkorjuun kiitosmessua klo 12. Sen jälkeen Nurmijärven maataloustuottajat tarjoavat uutispuuroa ja omenapiirakkaa. Samaan aikaan Ilmasta iloa -tapahtumassa saat tutustua ympäristöaiheisiin infopisteisiin. Lastenohjaajat esittävät kirkon sisäpihalla Rojupölynäytelmän klo 14.

Sadonkorjuun kiitosmessu ja Ilmasta iloa -tapahtuma sunnuntaina 27.9. klo 12 alkaen Klaukkalan kirkossa, Ylitolantie 6. Tapahtuma päättyy klo 15.

Sivistyksen ja kielen voimaa Pappilassa

Pappilan Aikuisten oikeesti -illoissa vierailee tänä syksynä kaksi kiinnostavaa ajattelijaa. Keskiviikkona 30.9. Pappilaan saapuu kielitieteilijä **Janne Saarikivi**, joka porautuu syvälle suomen kieleen ja sen merkitykseen. Keskiviikkona 7.10. taas historian emeritaprofessori **Laura Kolbe** pohtii sivistystä hiljaisena voimana. Molemmat illat alkavat klo 18.

Aikuisten oikeesti -illat keskiviikkona 30.9.
ja 7.10. klo 18 Pappilassa, Pappilantie 3.

Kirkonkylä

Nurmijärven kirkko

Aleksis Kiven tie 5

Messu sunnuntaisin klo 10. Tarkemmat tiedot seurakunnan verkkosivuilla: www.nurmijarvenseurakunta.fi.

Virsiokirja 40 vuotta -juhlakonsertti perjantaina 2.10. klo 18. Aaron Ahola, piano, Mikko Peltokorpi, laulu.

Musiikkioppilaitoksen konsertti tiistaina 6.10. klo 18.30. Suomen Musiikkioppilaitosten Liiton 70-vuotisjuhlakonsertti.

Nurmijärvi-päivän messu sunnuntaina 11.10. klo 10. Messun jälkeen lounas ja kotiseutujuhla. Lue lisää menovinkistä.

Kuusela

Malakiaksentie 5

Muskariperhekerho maanantaisin klo 9–11.

Kirkonkylän iltaperhekerho tiistaisin klo 17–19.30.

Kirkonkylän perhekerho torstaisin klo 9–11.

Perhepäivä lauantaina 26.9. klo 10.

Syysloman perhetoimintaa tiistaina 13.10. klo 10–14. Pientä purtavaa, ulkoilua ja mukavaa yhdessäoloa.

Pappila

Pappilantie 3

Nuorten lähetysryhmä maanantaina 21.9. klo 18–19.30.

Rukousklinikka tiistaina 22.9. klo 18.30–20.

Aikuisten oikeesti -illat keskiviikkona 30.9. ja 7.10. klo 18. 30.9. vieraana kielitieteilijä Janne Saarikivi, 7.10. vieraana historian emeritaprofessori Laura Kolbe. Lue lisää menovinkistä.

Viittomakielisten kerho tiistaina 13.10. klo 18. Katsellaan yhdessä kuvia kerhon 50-vuotisjuhlasta.

Nurmijärven hautausmaa

Aleksis Kiven tie 2

Virsiavaellus maanantaina 5.10. klo 13. Kokoon-tuminen siunauskappelin edessä.

Nuorisotila Pratikka

Pratikankuja 3

Nuortenilta perjantaisin klo 18–21.

Seurakuntakeskus

Kirstantie 5–7

Kirkonkylän taaperot tiistaisin klo 9.

Kirkonkylän vauvat tiistaisin klo 13.

Diakoniaruokailu maanantaisin klo 12–13.

Kettuluuta-palveluohjaus. Huom! Ei diakoniaruokailua maanantaina 5.10.

Miesten raamattupiiri torstaisin klo 18.30

Erityislapsiperheiden vertaisilta torstaina 17.9. klo 16.30–19.30.

Evankelioimisen työpaja lauantaina 19.9. klo 9–17. Yhteistyössä Kansan Raamattuseuran kanssa.

Siioninvirsiseurat sunnuntaina 20.9. klo 15.

Yhteistyössä Herättäjä-Yhdistyksen kanssa.

Hyvän sanan iltapäivä sunnuntaina 20.9. klo 15. Yhteistyössä Kansanlähetyksen kanssa. Tilaisuudessa on lastenhoito.

Perheruokailu torstaina 24.9. klo 16–18.

Tilaisuus on maksuton. Lisätiedot ja ilmoittautumiset 20.9. mennessä: katja.nieminen@evl.fi, p. 050 570 8123.

Hidas virsimaraton torstaina 1.10. klo 13.

Rauhanyhdistyksen alue seurat sunnuntaina 4.10. klo 15. Kahvitarjoilu. Alue seurat myös klo 15 Rauhanyhdistyksellä, Lopentie 25.

Näkövammaisten kerho torstaina 8.10. klo 18. Vieraana Veli-Matti Aittola.

Ystävyyden Kammari

Kuokkalantie 2

Lähetysten käsityöt maanantaisin klo 10–13.

Avoin kohtaamispaikka tiistaisin klo 10–12.

22.9. Maire Helo, 29.9. konsertti: Julia Hyrynen, 6.10. runoja: Anja Tolvanen, 13.10. kirjasto-esittely.

Kirkonkylän rukouspiiri tiistaina 22.9. klo 19.

Muistikahvila tiistaina 29.9. klo 13.30. Mukana muistiohjaaja Pia Kuusinen.

Kohtaamispaikka Juttutupa keskiviikkoisin klo 13–16. Vetäjät Jouni ja Tommi.

Kirkonkylän lähetyspiiri torstaina 17.9. ja 15.10. klo 13.

Runopysäkki perjantaina 18.9. 2.10. ja 16.10. klo 13.

Naisten raamattu- ja keskustelupiiri perjantaina 25.9. ja 9.10. klo 18.

Röykän Toimela

Männikönaukiontie 4

Röykän perhekerho tiistaisin klo 9–11.

Eläkeläisten kerho torstaisin klo 9–10.30.

Muut tilat

Lepsämän perhekerho torstaisin klo 9–11

Lepsämän kylätalo Toukolassa,

Lepsämäkaari 4.

Klaukkala

Klaukkalan kirkko

Ylitolantie 6

Messu sunnuntaisin klo 12. Su 27.9. perheiden luontomessu ja sadonkorjuun kiitosjuhla, lue lisää menovinkistä. Tarkemmat tiedot seurakunnan verkkosivuilla: www.nurmijarvenseurakunta.fi.

Perheiden peli- ja leikki-ilta maanantaisin klo 17–19.30.

klaken keidas keskiviikkoisin klo 12–13. Diakoniaruokailu.

Vauvakerho keskiviikkoisin klo 13–15.

Varhaisnuorten peli-ilta keskiviikkoisin klo 16–18.30.

Muskariperhekerho perjantaisin klo 9–12.

Tropon iskelmälauluilta keskiviikkona 16.9. klo 18.

Johanneksen evankeliumin äärellä perjantaina 18.9. 2.10. ja 16.10. klo 17 toisen kerroksen nojatuolihuoneessa. Martti Huhtinen.

Amandan aamukahvit lauantaina 19.9. klo 10. Vieraana Elina Vettenranta. Amandan aamukahvit 10 vuotta! Lue lisää jutusta s.2.

Syksy soi! -konsertti. "Adios Nonino", espanjalaista kamarimusiikkia sunnuntaina 20.9. klo 18. Nurmijärven musikkantit, liput 25/20 euroa paikan päällä ja lippu.fi.

Olotupa maanantaina 21. ja 28.9. klo 13. 21.9.

aiheena Aistit muistin tukena, 28.9. aiheena

Kirjaston palvelut ikäihmisille ja uutuuskirjat.

Kasvattajien ilta keskiviikkona 23.9. klo 18. Vieraana psykologi Leena Stenvall. Lue lisää menovinkistä.

Ilmasta iloa -ympäristötapahtuma sunnuntaina 27.9. klo 13. Lue lisää menovinkistä.

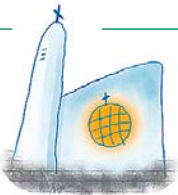
Elokuvamusiikkia-konsertti sunnuntaina 27.9. klo 16. Vapaa pääsy. Lue lisää menovinkistä.

Sanan ja rukouksen ilta perjantaina 2.10. klo 18. Vieraana Johanna Sandberg ja tiimi, aiheena "Vieläkö Jumala parantaa". Yhteistyössä Hengen uudistus kirkossamme.

Rauhanyhdistyksen alueeseurat sunnuntaina 4.10. klo 15. Kahvitarjoilu.
Syysloman perhetoimintaa maanantaina 12.10. klo 10–14. Pientä purtavaa, ulkoilua ja mukavaa yhdessäoloa.

Seurakuntavaalien vaalipaneeli keskiviikkona 14.10. klo 18. Seurakuntavaalien ehdokasryhmät keskustelivat ajankohtaisista kysymyksistä. Tilaisuudessa mukana stand-up-koomikko Mikko Vaismaa. Lue lisää jutusta s.8.

Rajamäki

Rajamäen kirkko

Patruunantie 7

Messu sunnuntaisin klo 10.
Tarkemmat tiedot seurakunnan verkkosivuilla: www.nurmijarvenseurakunta.fi.
Muskariperhekerho torstaisin klo 9–12.
Rukouspiiri torstaisin klo 18.
Ankkuri-ryhmä sunnuntaina 20.9. ja 4.10. klo 15.
Ajaton Bach & vapaat äänet torstaina 8.10. klo 19. Esa Pietilä, Eero Saunamäki, saksofoni, live-elektronikka.
Rajamäen lähetyspiiri keskiviikkona 14.10. klo 14. Etäyhteydellä vieraana Mari-Kaisa ja Tuomas Auvinen Japanista.
Syysloman perhetoimintaa torstaina 15.10. klo 10–14. Pientä purtavaa, ulkoilua ja mukavaa yhdessäoloa.

Artturi-sali

Patruunantie 1

Hävikkiruokajakelu ma ja ke klo 9, pe klo 11.30. Yhteistyössä Rajamäen kyläyhdistys, SPR Rajamäen osasto sekä K-Supermarket Lähde ja S-market Rajamäki.
Diakoniaruokailu perjantaisin klo 11–12.
Ylistyksen ja rukouksen ilta perjantaina 18.9. ja 16.10. klo 18.
Kohtaamispaikka maanantaisin klo 10–12.
Nuorisotila Nurkka
Patruunantie 1
Nuortenilta keskiviikkona 30.9. ja 7.10. klo 17–20.
Varkka-iltapäivä 1–7-luokkalaisten torstaisin klo 15–18.30.
Sääksin leirikeskus
Sääksjärventie 144
Iltatulet torstaina 24.9. klo 17–20.

Ymmärrä lapsen mieltä (ja vähän omaasikin)

Kasvattajien illassa keskiviikkona 23.9. kuullaan psykologi **Leea Stenvallin** mielenkiitoinen luento mentalisaatiosta. Mentalisaatiolla tarkoitetaan kykyä pohtia omaa ja toisen ihmisen näkökulmaa ja kokemusta.
Luento esittelee mentalisaatiota yleistajuisesti ja hauskaasti. Saat luennolta mukaasi runsaasti vinkkejä parempaan vuorovaikutukseen sekä arjen pulmatilanteisiin.
Kasvattajien ilta on kaikille aiheesta kiinnostuneille avoin luentotilaisuus. Ennakoilmoittautumista ei tarvita. Nurmijärven kunta ja seurakunta järjestävät tilaisuuden yhdessä. Tilaisuus kestää noin 1,5 tuntia.

Kasvattajien ilta ke 23.9. klo 18
Klaukkalan kirkossa, Yltilantie 6.

Nurmijärvi-päivä on täynnä iloa ja musiikkia

Tule juhlistamaan Nurmijärvi-päivää kirkonmäelle sunnuntaina 11.10! Päivä alkaa yhteisellä messulla kirkossa klo 10. Sen jälkeen on tarjolla kotiseutulounas seurakuntakeskuksessa. Lounaan hinta on 22 euroa. Klo 12.30 alkaa pääjuhla, ja klo 14 nautitaan kahvit.
Juhlassa kuulet muun muassa kunnanjohtaja **Outi Mäkelän** tilannekatsauksen, Lapsikuoro ILO:n laulua ja ohjaaja **Taavi Vartian** juhlapuheen. Musiikkiopiston opiskelijat esiintyvät ja lopuksi kajautetaan yhdessä Nurmijärvi-laulu.

Nurmijärvi-päivä sunnuntaina 11.10.
Nurmijärven kirkossa, Aleksis Kiven tie 5 ja seurakuntakeskuksessa, Kirstaantie 5–7.

Laulun riemua eka- ja tokaluokkalaisten

Eka- ja tokaluokkalaisten lauluryhmä aloittaa toimintansa Klaukkalan kirkon nuorisotilassa torstaina 17.9. Ryhmä kokoontuu joka torstai klo 14.15–15.
Ryhmässä opitaan lauluja yhdessä leikkien, liikkuen, rytmitellen ja välillä myös soittaen. Syyskausi huipentuu esiintymiseen Lasten kauneimmissa joululauluissa Klaukkalan kirkossa.
Ilmoittaudu tekstiviestillä muskariope **Sari Lah-tiselle**, p. 050 341 1590 tai kanttori **Julia Hyrryselle**, p. 050 465 8785.

Eka- ja tokaluokkalaisten lauluryhmä
torstaisin klo 14.15–15 alkaen 17.9.
Klaukkalan kirkossa, Yltilantie 6.

Syysloma vaikuttaa kerhotoimintaan

Syyslomaa vietetään maanantaina 12.10. alkavalla viikolla. Silloin ei ole ollenkaan kerhotoimintaa. Sekä pienten lasten että koululaisten kerhot viettävät syyslomaa.
Sen sijaan perheille on luvassa mukavaa syyslomatememistä kolmena päivänä. Tule mukaan perheiden syyslomatöimintaan
• maanantaina 12.10. klo 10–14 Klaukkalan kirkkoon, Yltilantie 6
• tiistaina 13.10. klo 10–14 Kuuselaan, Malakiaksentie 5
• torstaina 15.10. klo 10–14 Rajamäen kirkon kerhotiloissa, Patruunantie 7

Perheutiset 16.8.–6.9.

Kastetut

- Hilma Seija Eliina Ahola
- Gabriel Iiro Samuel Aittasalmi
- Venla Karoliina Alamäki
- Fanni Loviisa Hakonen
- Thelma Josefina Hannuksela
- Eebeni Nooa Valentin Hilliaho
- Taimi Hilja Elisabeth Ilomäki
- Jare Jesper Järvi
- Minea Elisa Kinnunen
- Sofia Ilona Kinnunen
- Lilja Maria Knuutila
- Ahti Aarre Ilmari Knuuttila
- Tyyni Inkeri Alexandra Kopakka
- Sienna Alma Irene Makkonen
- Bea Amalia Möttö
- Aada Mariia Saviluoto
- Väinö Tapani Stefan
- Nooa Mikael Suni
- Eemil Kaapo Tirkkonen
- Enni Anneli Tirkkonen
- Aida Ellen Olivia Urpilainen

- Aamos Onni Antero Vaarala
- Nooa Pauli Antonio Vuorenmaa
- Lilian Emilia Ålenius-Soilas

Avioliittoon vihityt

- Tex David Antero Eager ja Pinja Alexandra Helin
- Eemeli Jussi Pietari Mouhu ja Noora Sofia Asikainen

Hautaan siunatut

- Kirkonkylästä Vappu Marjatta Åkerlund 100 vuotta
- Rajamäestä Kimmo Kalervo Juutilainen 90 vuotta
- Klaukkalasta Hilka Anna-Liisa Tikka 88 vuotta
- Nukarilta Pekka Olavi Laine 85 vuotta
- Rajamäestä Timo Erkki Vilhelm Palomäki 85 vuotta
- Klaukkalasta Reeta Liisa Väyrynen 85 vuotta
- Klaukkalasta Irma Sylvia Vepsäläinen 84 vuotta

- Rajamäestä Marja Liisa Annikki Karttunen 83 vuotta
- Kirkonkylästä Birgitta Margaretha Ingeborg Hartikainen 82 vuotta
- Rajamäestä Ulla-Maija Munter 79 vuotta
- Kirkonkylästä Pirjo Aulikki Toiviainen 79 vuotta
- Kirkonkylästä Rauno Olavi Laitinen 76 vuotta
- Rajamäestä Raija Inkeri Vesterinen 72 vuotta
- Kirkonkylästä Anne Maarit Salmi 70 vuotta
- Klaukkalasta Kari Jukka Ensio Pihlajamaa 69 vuotta
- Rajamäeltä Eero Tapani Tirkkonen 68 vuotta
- Lepsämästä Mauritz Michael Nyström 66 vuotta
- Klaukkalasta Terhi Tuulikki Vörilin 62 vuotta
- Klaukkalasta Marko Erkki Juhani Syrjälä 56 vuotta
- Lepsämästä Jarkko Tapani Rutonen 55 vuotta

"Standup-komiikka on luottamuslaji. Yleisö luottaa minuun ja minä heihin, me yhdessä luotamme toisiimme", Mikko Vaismaa sanoo.

KUVA: MIKKO VAHANIITY

"Meille ihmisille voi aina nauraa"

Stand-up-koomikko Mikko Vaismaan huumori on yhteistä leikkiä.

"Nauru on hirmu puhdistavaa. Kun on saanut nauraa estottomasti niin, että kyyneleet kihoavat silmiin, sen jälkeen on vapautunut olo", stand-up-koomikko **Mikko Vaismaa** sanoo.

"On ihanaa, kun joku tulee kertomaan keikan jälkeen, että jaksan tämän voimin taas seuraavat kaksi viikkoa eteenpäin. Silloin ajattelen, että en ole vain narri tai pelle, joka naurattaa, vaan teen suurempaakin työtä."

Vaismaa saapuu Klaukkalan kirkolle keskiviikkona 14.10. avaamaan Nurmijärven seurakuntavaalien vaalipaneelin.

Jo lapsesta asti Mikko Vaismaa on halunnut olla se, joka saa muut nauramaan. Seurakunnan iltanuotioiden Mikko Show ja veljesten yhteinen Wiseguys-hupailuporukka antoivat muotoa omille unelmille, mutta ei Vaismaa sitä osannut stand-up-komiikaksi vielä sanoa. Luokanopettajan opinnoissa ja työssä sentään pääsi jossain määrin lähelle lavakomiikkaa.

"Opettajantyö vaatii tilanteen haltuunottamista. Tulee yllättäviä hetkiä ja kommentteja, joihin pitää reagoida. Oppilaat luottavat siihen, että minulla on homma hanskassa", Vaismaa toteaa.

Sellaista se on lavallakin.

"Lavalla pitää hypätä virtaan mutta kuitenkin niin, että hallitsee sitä itse."

Hetken aikaa lapsia jälleen

Virta vei Mikko Vaismaan ensin tekemään stand-upia seurakuntiin, nykyisin hän keikkailee kirkkojen ohella klubeilla, laivoilla ja suurissa saleissa. Stand-up-keikoilla Vaismaa nappaa yleisöstä palloja, joilla leikittelee.

"En näe tilannetta niin, että minä olen esiintyjä ja muut yleisöä, vaan olemme yhtä. Minä olen vain se, jonka kautta kaikki suodattuu."

Yleisön kanssa Mikko Vaismaa liikkuu vaiston varassa. Sen avulla huomaa, millainen huumori toimii ja millainen ei.

"Ajattelen, että huumorini on yhteistä leikkiä. Parhaita hetkiä ovat sellaiset, kun minulla on itsellenikin hyvä olo,

kun on porukalla noustu arjen yläpuolelle. Olemme saaneet olla hetken ajan taas lapsia ja olleet leikissä mukana."

Sama huumori toimii klubilla ja kirkossa

Kirkkoihin ja seurakuntiin Mikko Vaismaa tulee mielellään keikalle, sillä sieltähän kaikki alkoi. Taustalla on myös Vaismaan oma vakaumus.

"Minulla ei ole ristiriitaa seurakuntien kanssa, enkä joudu miettimään, mitä saan tai voin kirkossa sanoa. En halua ajatella, että tällainen vitsi ei sovi kirkkoon. Ihmisiin kirkkoissakin on, ja samoille asioille kaikki nauravat", Vaismaa toteaa.

Kristinuskon näkökulma maailmaan voi jo itsessään antaa aihetta huumoriin.

"Meille ihmisille voi aina nauraa, meidän vajavaisuudelle, itseriittoisuudelle ja omahyväisyydelle. Raamatussa on hyvin selkeästi avattu, millainen ihminen on. Tarkoitus on pyrkiä hyvään, mutta ei siihen aina pysty. Ei siinä oikein voi muuta kuin nauraa."

Viime aikoina Mikko Vaismaa on ollut innoissaan *The Chosen* -sarjasta, joka kuvaa Jeesuksen elämää Raamatulle uskollisesti, mutta sisältää myös kohtauksia, jotka olisivat voineet tapahtua.

"Kun Raamatusta tehdään elokuvia tai sarjoja, Jeesuksesta tulee helposti kliininen hahmo ja opetuslapsista määkiviä lampaia. The Chosenissa Jeesus vitseilee, nauraa, itkee, hermostuu, stressaantuu ja ärsyyntyy. Fariseuksetkaan eivät ole suoranaisesti pahoja, vaan ihmisiä, jotka ovat jumissa omassa kuplassaan. Sarja tuo Raamattuun huumoria ja inhimillisyyttä."

Narri voi väentää vitsiä hallinnosta

Mutta miten ihmeessä seurakuntavaaleista ja kirkon hallinnosta voi repiä huumoria? Helposti, Mikko Vaismaa ajattelee.

"Jo narrit saivat vitsailla kuninkaasta. Ylöspäin voi aina vitsailla, ja sitä hallinnolle nauraminen on. Hallinto voi näyttää oudolta ja kummalliselta: miten vaikeasti asiat tehdäänkään! Jos vähän yksinkertaistaa, niin kaikesta byrokratiasta tulee aina hauskaa."

SAILA KESKIAHO

KOLUMNI

IDA VARTIALA ▽ KAPPALAINEN

Sanan valta

VIIME VIIKONLOPUN kastekahveilla heijasin juuri kastettua pienokaista sylissäni. Pienenpieni käsi kietoutui sormeni ympärille, kun silmät hiljalleen lupsuivat umpeen ja unten maille. Tuota ihmettä katsellessani mietin, mitä kaikkea nuo kädet pääsevät vielä rakentamaan. Mikä on se todellisuus, jota kohti ne hapuilevat tulevina vuosina?

Käsilä rakennetaan taloja, luodaan taidetta, osoitetaan välittämistä. Maailma kuitenkin rakentuu sanojen varaan. Kieli osoittaa rajat kaikelle olemiselle ja tekemiselle. Sanoilla muodostetaan yhteiset säännöt, jotta yhdenvertaisuus voisi toteutua. Samat sanat kuitenkin myös jättävät ulkopuolelle, syrjivät, loukkaavat ja tuomitsevat kuolemaan. Sanoilla on merkitystä ja sillä, jolla on tilaa niiden käyttämiseen, on valta.

SANANVAPAAUS ja mielipiteenvapaus ovat Suomessa perusoikeuksia, jotka takaavat kaikille oikeuden tuoda esille oman näkemyksensä. Se ei silti tarkoita, että kaikki mielipiteet ovat yhtä hyviä. Euroopassa kuuluu enemmän ja enemmän hälyttäviä merkkejä siitä, kuinka nationalismi ja rasismi alkavat olla jälleen kerran uusia normaaleja. Ja Suomi kulkee vanavedessä, kun syrjivälle kommentoinnille annetaan valtakunnan politiikassakin hiljainen siunaus.

Millaisia karsinoita me itse rakennamme omassa arjessamme sanoilla? Millaista kieltä käytämme toisista ihmisistä ja ihmisryhmistä? On naiivia ja vanhanaikaista ajatella, että "näinhän sitä on aina sanottu, en mä mitään sillä tarkoita". Sanoilla me luomme ja ylläpidämme mielikuvia – varsinkin kasvaville sukupolville.

AJATTELEN tuota pientä nyrkkiä, joka puristuu yllättävän suurella voimalla sormeni ympärille. Ensimmäyksellä pieni ja heikko saattaakin kätkeä sisälleen suuria merkityksiä. Sillä on merkitystä, millaisilla sanoilla kasvatamme tulevia sukupolvia. Ja vielä enemmän on merkitystä sillä, millaista maailmaa luomme omilla puheillamme. Toivon, ettei noiden pienten sormien tarvitsisi koskaan puristaa nyrkkiin epätoivosta ja pelosta, ja ettei tuon pienen nyrkin tarvitsisi koskaan nousta toista ihmistä vastaan. ◀